

щетъ и срамотъ на сичкото человѣчество, почтено сърце, братко, никога не може да ся подчини на таквѣзи политикѫ. Прѣпочитамъ както Сократъ отровъ да испиѣ, или общо исуваніе, поруганіе, плюяніе и самъ-тъ смирть както Спасителя нашего да поемъ, а не' на таквѣзы политикѫ да ся покорїѣ.

Какъ мыслишь ты за тѣзи думы? „И отъ князове-тѣ мнозина повѣрувахъ въ него, но не смѣяхъ да исповѣдатъ, защото ся бояхъ отъ Фарисеи-тѣ, да не бѣдятъ испѣдены отъ Соборище-то.“ Это ти политика! За хатжъ на человѣчество-то да кремъ истиннѣтъ, и да угасявамъ свѣтливъ-тъ свѣтлинъ на разумъ, за голѣмъ и вѣчнѣ щетъ и пагубъ на добрыятъ и не злобыватъ народъ, който е отъ простотъ-тъ си и отъ неизнайство-то си суевѣренъ! Какъ мыслишь, за какво друго сѫ распели и убили Христа? — За нищо друго тѣкмо за това, щото е искалъ да отвори очи-тѣ на народа и да му покаже що е чисто правовѣrie и що е суевѣrie. Какво казуватъ Фарисеи-тѣ? Този человѣкъ не е отъ Бога, защото сѫботъ не почита, не празнува! А какво прави той въ сѫботѣ? — На слѣпы очи-тѣ отваря, на болни здравіе дава, ето какво прави. Но какво ли е трѣбало да прави въ сѫботѣ? — Да празнува. Да иди въ черквѣ да ся вѣсти, и отъ тамо да искочи и да иде цѣлъ день да играе, да піе или да спи! За друго юще на връхъ Христа сѫ выкали, защото рекълъ на Самарянкѣ-тѣ: че ще дойде врѣме, когато истинни-тѣ Богопоклонници ще ся кланятъ Богу по сичкий свѣтъ, а не въ Йерусалимъ, нито въ Самаріѣ; и за туй трѣба да го убійтъ ? !

Но, азъ далеко заидохъ, трѣба на твоето писмо да отговориѣ, прѣдъ да дойдѫ обаче до него, допусни ми да ти напомниѣ само едно еще.

Ты трѣба да помнишь какъ азъ до прѣди двѣ години и въ църкви-тѣ проповѣдувахъ, и мои-тѣ проповѣди не токо ты, но и твои-тѣ архиереи одобрявахъ и поощряваха мя. Ты знаешъ твърдѣ-добрѣ какъ за благосостояніе-то на църкви-тѣ ни имота си, ни живота си не пожлявхъ. Не съмъ ли прочее сѫщия-тѣ азъ пакъ? Да не бѣдѫ си измѣниль законъ-тѣ и вѣрѣ-тѣ си? Не,